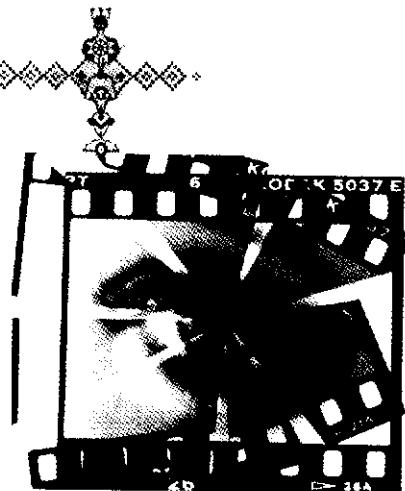

میلغان و آفات فرهنگی

محمود مهدی پور

بیداری چیزی نیست که در یک کتاب
و مقاله بگنجد.

أنواع غفلت

هر کدام از آفات فرهنگی خود
انواع، عوامل، علائم و راهکارهای
خاصی برای درمان و پیشگیری دارد.
در این نوشتار، از هجوم فرهنگی و
خیانت فرهنگی و استگان بیگانه
می‌گذریم و تنها و تنها به «غفلت
فرهنگی» و ابعاد گوناگون مسئله اشاره
می‌کنیم که عبارت‌اند از:

- غفلت از خدا؛

- غفلت از معاد؛

- غفلت از هدف؛

آنچه ایمان و آگاهی، دانش و
بینش، و عواطف و احساسات اصیل
انسانی را تهدید می‌کند، در شمار آفات
فرهنگی به حساب می‌آید. واژه‌های
غفلت، جهل، لغو، نسیان، غرور،
حیرت، ظلمت و ضلال در قرآن و
سنت، بخشی از آفات فرهنگی را
تداعی می‌کند. در برابر، واژه‌های علم،
ذکر، موعظه، عبرت، یقظه، معرفت،
محاسبه، یقین، نور و هدایت، پادزهر
هر یک از آفات و آسیبهای فرهنگی
است.

شناخت و شمارش همه آفات و
ابعاد و آثار و موانع هدایت و آگاهی و

نمی شود. گرچه بزرگ‌ترین خطرهای فرهنگی همین کج اندیشه‌ها و کجرویه‌است، ولی تفصیل این آفات فرضی بیشتر می‌خواهد و آثار و نمادهای آن گسترده‌تر از آن است که در یک مقاله یا یک کتاب امکان تفسیر و تبیین داشته باشد.

غفلت گاهی انسان را تا مرزهای کفر و شرک پیش می‌برد و برخی درجات غفلت، انسان را از حیثیت انسانی ساقط می‌کند و انسان را در حد حیوانات یا پائین‌تر از حیوانات مسخ می‌سازد؛ در سوره اعراف، آیه ۱۷۹ می‌خوانیم:

﴿أُولَئِكَ الظَّالِمُونَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ مُمْ لِفَالْغَاوِلُونَ﴾

در روایات اسلامی، برخی درجات پایین غفلت هم خطرناک شناخته شده است؛ چنانکه امیرالمؤمنین، علی علیه السلام فرمود:

«كُفَّىٰ بِالرَّجُلِ عَفْلَةً أَنْ يَصْنَعَ عَمَرَةً فِيمَا لَا يُنْجِيهُ»^۱ در غفلت انسان همین بس که عمرش را در آنچه به نجات او ارتباط

- غفلت از وظیفه؛
- غفلت از دشمن؛
- غفلت از دوستان و مشکلات آنان؛
- غفلت از نعمتهای مادی و معنوی خداوند؛
- غفلت از جایگاه خویش در نظام آفرینش؛
- غفلت از زندگی اولیا و انبیای الهی؛

- و سرانجام، غفلت از آیات الهی. هر یک از غفلتهای فوق، نوعی بیماری فرهنگی است. آیات قرآن و احادیث مخصوصین علیهم السلام مکرر نسبت به ابعاد گوناگون مسئله غفلت هشدار داده و راهکارهای هوشیاری، بیداری، آگاهی، دانایی، نورآفرینی و روشنگری را تبیین کرده‌اند. مرزبانان فرهنگ اسلامی باید به شناسایی عوامل و علائم و راههای درمان هر یک از این بیماریها بپردازند و زنگ بیداری امت را، هر روز به صدا در آورند.

در تفکر قرآنی، آفات فرهنگی، در کفر، شرک، نفاق و عصیان خلاصه

جهان بینی:

ندارد، تباء سازد.»

-هدایت مردم در ابعاد سیاسی و مدیریت اجتماعی و معرفی حقوق و وظائف اساسی و روابط متقابل دولتها و ملتها؛

-هدایت توده‌ها از دیدگاه کنشهای اخلاقی، انسانی و آداب معاشرت اجتماعی؛

-راهنمایی مردم در بعد عبادی و خودسازی و تکامل عرفانی؛

-هدایت مردم در زمینه شناخت حلال و حرام شرعی؛

-هدایت ملت و دولت در فعالیتهای آموزشی و تربیتی؛

-راهنمایی مردم در قلمرو نیازهای بهداشتی و درمانی؛

-هدایت جامعه در زمینه دشمن‌شناسی و چگونگی رفتار با دشمنان داخلی و خارجی؛

-هدایت امت در روش‌های تأمین نیازهای اقتصادی و شیوه‌های تولید و توزیع و مصرف؛

-هدایت کشور و امت در زمینه

همان بزرگوار در حدیث دیگری می‌فرماید:

«كَفَىٰ بِالْمَرْءِ غَفْلَةً أَنْ يُضْرِبَ مِهَمَّةً فِيمَا لَا يَعْنِيهِ»^۱ در غفلت انسان همین بس که همت خویش را در آنچه بی‌فایده است صرف کند.»

حوزه علوم دینی، نهادی برای

مرزبانی از فرهنگ انبیای الهی است و

غفلت حوزویان خطر مهاجمان را چند برابر، می‌سازد. حوزه‌ها و مبلغان،

تنها رسالت پاسداری از خویش و

خانواده خویش را برعهده ندارند، بلکه باید جامعه را از نفوذ فرهنگ

بیگانه و بیماری غفلت و غرور و هر

گونه آسیب فرهنگی مصون دارند.

آنها هادیان امت‌اند، و امت از دیدگاههای گوناگون به نور آفرینی و

روشنگری و بیداری نیازمند است.

ابعاد هدايتگری

مبلغان به طور خاص و عالمان دین به طور عام مسئولیت بزرگ ارشاد

و «هدایت امت» را در ابعاد گوناگون بردوش می‌کشند.

-هدایت جامعه در بعد تفکر و

برای ایفای نقش تبلیغ دین در دنیای کنونی است.

ضرورت محاسبه و برنامه ریزی
 فرصلت اربعین حسینی علیه السلام، سال نو شمسی (۱۳۸۳) و اوقات فراغت نوروزی هر کدام زمینه‌ای برای تغذیه فرهنگی امت اسلامی است. از یک سو، باید به کارنامه خویش نگاهی دوباره داشته باشیم و نقاط ضعف و قوت خود را بهتر بشناسیم و از سوی دیگر، باید آفاق آینده را ملاحظه کرده، چشم انداز فراروی را مورد توجه قرار دهیم و به نیاز سنجی و برنامه ریزی بپردازیم. در نیازهای امروز، نیاز سنجی و برنامه ریزیهای فردی گرچه محترم و ارزشمند است و در نزد پروردگار هیچ اقدام و نیت مثبتی گم نمی‌شود، ولی مرزبانی از فرهنگ اسلامی در طوفان رسانه‌ها و هجوم امواج اندیشه‌های الحادی و انحرافی، کاری فردی و سلیقه‌ای نیست که رزمینه‌ای را بدون تجهیزات و تدارکات و ارتباطات لازم به خط مقدم بفرستیم و با خیال راحت در خانه امن بنشینیم.

راهکارهای پاسداری از حقوق اجتماعی، با حفظ استقلال و آزادی.

رهبری امت در تأمین تمام نیازهای اجتماعی و فردی، همه و همه زیر مجموعه وظیفه بزرگ هدایت و رهبری امت است.

مرزبانان فرهنگ انبیاء باید به تمام نقاط مرزی توجه داشته باشند و نقطه‌های کور و مناطق خطرناک و ضربه‌پذیر را به خوبی بشناسند و از نزدیک شدن عوامل شیطان و نفوذ آنان به مغز و قلب فرزندان اسلام و مرزهای کشور و میهن اسلامی جلوگیری کنند.

شناخت خلاهای فرهنگی، نیازهای فکری، سimum فرهنگی، جاذبه‌های فرهنگی، هجوم و مهاجمان فرهنگی، ابزارها و لوازم و کالاهای فرهنگی روز، از شرائط موفقیت مبلغان در رسالت مرزبانی از فرهنگ اسلامی است.

شناخت رسانه‌ها، نرم افزارها، پایگاههای فرهنگی دوست و دشمن و آگاهی از جهت‌گیری نهادهای فرهنگی داخل و خارج، پیش نیاز لازم

هر کدام از نهادهای کشور، گامهایی را که قرار است هر سال به سوی هدف بردارند، مشخص کنند و متناسب با آن بودجه بگیرند. دیوان محاسبات، کارهای انجام شده را باید بررسی کند. محاسبه ارقام و استناد کاغذ پارهها مشکلی را حل نمی‌کند. سازمان مدیریت و برنامه ریزی در تخصیص اعتبارات به گونه‌ای عمل کند که در نیمه اول هر سال امکان برنامه ریزی باشد و در نیمه دوم بودجه‌ها عودت داده نشود و سرمایه بیت المال با سند سازی و فاکتورنویسی حیف و میل نگردد.

اگر برنامه ریزی و همکاری نزدیک دولت و ملت سامان پذیرد، حوزه‌می‌تواند یک سال را سال اتحاد و هماهنگی مساجد سراسر کشور معرفی کند و گامهای لازم برای شناسایی، تقویت، رسیدگی، آموزش دست‌اندرکاران و سازماندهی مساجد کشور بردارد. کدام تشکل غیر دولتی سالم‌تر، مخلص‌تر، آماده‌تر و فداکارتر از مساجد سراسر کشور است؟ وقتی برای راه اندازی احزاب و گروههای

مبلغان برای موفقیت در وظیفه مقدس و انبیایی خویش به هماهنگی و برنامه ریزی در سه سطح نیاز دارند:

۱. برنامه ریزی کلان مسئولان نظام اسلامی؛

۲. برنامه ریزی نهادهای فرهنگی و تبلیغی؛

۳. برنامه ریزی هر کدام از عالمان دین و مبلغان گرامی در قلمرو فعالیتهای شخصی.

رهبر بزرگوار انقلاب اسلامی با ترسیم چشم انداز بیست ساله کشور سیاستهای کلی را ترسیم و ابلاغ فرمودند و اگر مجلس شورای اسلامی

و دولت محترم و سازمان مدیریت و برنامه ریزی هم در ترسیم و تصویب برنامه پنج ساله سوم با هماهنگی

حوزه‌های علمیه و نهادهای تبلیغی و در چارچوب سیاستهای کلان رهبری اقدام کنند، آینده بهتری را برای استقلال فرهنگی و سلامت عقیدتی و اخلاقی و گسترش و تداوم فکر و فرهنگ اسلامی، می‌توان امید داشت.

برنامه ریزی بر اساس رهنمودهای رهبری ایجاد می‌کند،

بررسی عملکرد خویش پردازیم و در سال «نهضت خدمت رسانی» دستاوردها و هزینه‌های خود و نیروهای تحت مدیریت خویش را مقایسه کنیم. و با خود بیندیشیم که این امکانات و تجهیزات، چنانچه در اختیار دیگران بود، باز همین اندازه استفاده می‌کردند؟

اگر برای اسلام و مسلمین هزینه‌ای اندک و کارآیی فراوان داشته‌ایم، خدای را سپاس گذار باشیم و اگر عمر و نیرو و اعتبار و امکانات مسلمین را اتلاف و اسراف کرده‌ایم، به سوی او بازگردیم و توبه کنیم.

اگر مسئولان نظام و مسئولین نهادهای تبلیغی و مبلغان دین هماهنگ و یک دل در ابعاد مختلف تبلیغ دین به برنامه ریزی روی آورده و همت خویش را برای تحقق آن مصروف دارند، قطعاً نتایج فعالیتها تبلیغی بیش از پیش خواهد بود.

«يا مقلب القلوب والابصار، يا مدبر الليل والنهار، يا محول الحال والاحوال، حَوْلَ حَالِنَا إلَى أَحْسَنِ الْحَالَ»

سیاسی و تشکلهای مردمی و سرگرمیهای ورزشی مبالغه میلیاردی و بی دریغ بیت‌المال صرف می‌شود، چرا از ترمیم، تأسیس، مدیریت، و تجهیز و استفاده بهینه از فضای معنوی و فرهنگی مساجد غفلت کرده‌ایم و فقط در هنگام سیل و زلزله و انتخابات رو به مساجد می‌آوریم؟

ایسلامت فکری و فرهنگی نسل جوان به اندازه سلامت جسمی آنان اهمیت ندارد؟ چرا یک دهم آنچه برای ورزشگاهها و تیمهای ورزشی و ورزشکاران محترم هزینه می‌شود، برای مساجد و مسجدیان هزینه نمی‌گردد؟ سیاست پر کردن ورزشگاهها و خالی کردن مساجد سیاستی نیست که به مصلحت کشور و با سیره و سخن معصومین علیهم السلام هماهنگ باشد.

شایسته است در پایان سال جاری و آغاز سالی نو، ما مبلغان و نهادهای فرهنگی و تبلیغی هم صرف نظر از گزارش کاری که برای انجام وظیفه اداری و جذب بودجه جدید ارائه می‌دهیم، بین خود و خدا به نقد و